

Sz. Gy.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Tá

325.331

**A fővárosi zsúfoltság megoldásának egyik útja
a vidéki ipar fejlesztése, egyes központok
és intézmények vidékre helyezése**

244

"1458"

Forrás:

Népszava

Személy

1958. máj. 2.

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A nagyvárosok, elsősorban a fővárosok, mindenütt vonzzák a vidék lakosságát. A külvárosokkal megnagyobbodott Párizsban a franciák 12 százaléka, Nagy-Londonban pedig Anglia lakóinak 16 százaléka él, Budapest azonban még zsúfoltabb: 1941-ben hazánk lakosságának 18 százaléka, 1956-ban mintegy 19 százaléka élt Budapesten, s ez az aránytalanság az ételmezés, villany-, víz-gázszolgáltatás, közlekedés terén is érezteti hatását. Hogyan jött létre ez a helyzet és mit tehetünk megváltoztatása érdekében? — kérdeztük dr. Pesta Lászlót, a fővárosi tanács vb-elnökhelyettesét.

A nagyvárosi élet vonzása

— Budapest népességének növekedése 1950 óta példátlan méretű — tájékoztattott az elnökhelyettes. — Évente átlag 44 000 fővel gyarapodott a főváros lakossága, s ennek csupán egyharmad része a természetes szaporodás. Noha 1955-ben még külön engedélyhez kötötték a fővárosba települést, munkavállalás címén anynyian kaptak »ideiglenes« letelepedési engedélyt, hogy a korlátozás nem vezetett célra.

— Miért költöznek négyszer annyian Budapestre, mint ahányan innen vidékre mennek?

— Ennek elsősorban az az oka, hogy Budapestre települt a magyar ipar nagy része, a fel-

szabaduláskor ezt az állapotot örököltük és a népi demokrácia hatalmas erőfeszítései, a nagyszabású új, vidéki ipari gócpontok megteremtése sem tudta mind ez ideig döntő módon megváltoztatni az ipari települések aránytalan elosztását. Így a nagyra méretezett, sőt egyre növekvő budapesti ipar, s a nagyvárosi étellel járó előnyök vonzzák a fiatalokat. A tömeges Budapestre áramlás viszont egyre súlyosabbá teszi a lakáshelyzetet, a víz- és gázellátást, mindinkább nehezíti a közlekedést. Túlszűfoltta válnak az iskolák és súlyos problémák elé állítja a közellátási és egészségügyi hálózatot.

A gyorsan növekvő lakossága „kinötte” a főváros!

— Népi demokráciánk fennállása óta — nem is számítva

a világháborús romok óriási méretű újjáépítését — egészen új városrészeket építettünk, különösen a IV., X., XI., XIII., XIV. és XXI. kerületekben. Jelenleg is nagy lakásépítő programot valósítunk meg, de a népesség jelenlegi ütemű számbeli gyarapodásával és az igények fokozódásával nem tudunk lépést tartani. Úgy hiszem — mondotta dr. Pesta László —, nem szükséges tovább bizonyítani, hogy a túl-

népesedés gátolja a budapesti lakáskérdés megoldását, nehezíti a kommunális, szociális-kulturális ellátás színvonalának emelését és általában lassítja az életkörülmények javulását.

— Ha azt nézzük, mi a teendő — elsősorban abban kell minden illetékes szervnek egyetértenie, hogy ne rontsuk tovább a helyzetet. Ne hajtsunk végre olyan átszervezést, ami csökkenti a vidéki munkalehetőségeket és fokozza a fővárosiakat. Ne fejlesszük tovább a Budapestre települt ipart a vidék rovására. Helyezzék vidékre az olyan intézményeket, vállalati központokat, amelyek vidéki szükségleteket elégítenek ki, és fokozzuk a vidéki ipart, a vidéki városok forgalmát, gazdaságát, kultúráját és civilizációját.

Honnan jönnek és honnan nem?

Nagy-Miskolcra és Pécsről nagyon kevesen költöznek Budapestre, de azokból a kisvárosokból, amelyeknek fejlesztését a megyei tanácsok hét évig elhanyagolták, sokan vágnak és jönnek a fővárosba.

Az 1955 előtti években tapasztaltuk, hogy csupán adminisztratív, tiltó és korlátozó intézkedésekkel nem lehet eredményesen küzdeni gazdasági és szociális törvényszerű-

ségek ellen. Meg kell változtatni tehát a feltételeket. Nem maradhat fenn tovább az a helyzet, hogy ha egy vidéki fiatalember felszáll a vonatra

eszébe se jusson más letelepedési végcél, mint az ország fővárosa, jóllehet sok szép és egészséges kisváros van az országban — fejezte be nyilatkozatát dr. Pesta László.

Sz. Gy.